

ΤΟ ΟΧΙ ΔΙΑΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Δημοσιεύτηκε στις Δευτέρα, 22 Σεπτεμβρίου 2014 21:58 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

 Share 84 Tweet 8 Email 2 Share 136

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

Με τα «ΟΧΙ» αυτά και άλλα πολλά, επιβεβαιώνεται ότι η Ελλάδα ξεπερνώντας τη φθοροποιοί δύναμη του χρόνου, δε σβήνει, δεν τρομάζει, δε λυγίζει, δεν υποκύπτει, δεν υπολογίζει την αριθμητική υπεροχή, δε δέχεται τη βαρβαρότητα, τη δουλεία, αλλά παραμένει ακλόνητη και αταλάντευτη στον προμαχώνα της ελευθερίας και της δημοκρατίας, της ανεξαρτησίας, ακοίμητος φύλακας των ιδανικών της φυλής μας.

Η Μάχη της Πίνδου του 1940 ήταν ένα από τα ΤΡΙΑ γράμματα της λέξης «ΟΧΙ». Τα δύο άλλα γράμματα είναι η Μάχη Καλπάκι - Καλαμά στην Ήπειρο το 1940 και οι Μάχες των Οχυρών (6 Απριλίου) – Κρήτης (20 Μαΐου) 1941.

Το «ΟΧΙ» του 1940 ήταν ένα από τα πολλά όχι των Ελλήνων διαμέσου των αιώνων, τα οποία κοσμούν ανεξίτηλα την ιστορία μας και αποτελούν αδιάσπαστη αλυσίδα της εθνικής μας πορείας.

«ΟΧΙ», το πρώτο ηρωικό «ΟΧΙ» του Μιλτιάδη στο Μαραθώνα το 490 π.Χ. στους Στρατηγούς Δάτη και Αρταφέρνη του πανίσχυρου Πέρση βασιλιά Δαρείου, «αιτήσαντος γην και ύδωρ» και «...εντειλάμενος δε απέπεμπε εξανδραποδίσαντας Αθήνας και Ερέτριαν ανάγειν εσωτά ες όσιν τα ανδράποδα».

(... τους έστειλε με διαταγή, αφού υποδουλώσουν την Αθήνα και την Ερέτρια, να φέρουν ενώπιόν του τους δούλους).

(Ηροδότου Ιστορία Στ' 94).

Το αποτέλεσμα ήταν, οι μεν Αθηναίοι τους έριξαν σε κρημό, οι δε Λακεδαιμόνιοι σε πηγάδι να πάρουν από εκεί «γην και ύδωρ» για να το φέρουν στο βασιλιά «... οι δ' ες φρέαρ εσβαλόντες εκέλευον γην τε και ύδωρ εκ τούτων φέρειν παρά βασιλέα».

(Ηροδότου Ιστορία Ζ' 133).

«ΟΧΙ», ο Λεωνίδα στις Θερμοπύλες το 480 π. Χ.

«Του Ξέρξου γράμαντος πέμψον τα όπλα, αντέγραψε ΜΟΛΩΝ ΛΑΒΕ», και οι τριακόσιοι ηρωικοί μαχητές έπεσαν, αφήνοντας αθάνατη τη φράση:

«Ω ξείν' αγέλλειν Λακεδαιμόνιοις, ότι τήδε κείμεθα τοις κείνων ρήμασι πειθόμενοι», το οποίο απαθανατίζεται στον τύμβο των Θερμοπυλών.

«ΟΧΙ», στη Σαλαμίνα ο Θემιστοκλής προς τους Πέρσες, που συγκινεί την ανθρωπότητα με τα περίφημα λόγια:

«Ω παίδες Ελλήνων, ίτε, ελευθερούτε πατρίδ', ελευθερούτε δε παίδας, γυναίκας, θεών τε πατρώων έδη, θήκας τε προγόνων· νυν υπέρ πάντων αγών». (Εμπρός, Ελλήνων εσείς παιδιά, εμπρός να λευτερώστε πατρίδα, τέκνα και γυναίκες και των πατρικών σας θεών τα ιερά, προγόνων τάφους. Για όλα τούτα είναι που πολεμάτε αυτή την ώρα!).

(Αισχλ. Πέρσ. 402-5)

«ΟΧΙ», ο Μέγας Αλέξανδρος στην τρικυμιάδη πολιτική, κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική κατάσταση στη Β. Αφρική (Αίγυπτο), στην Ασία (μέχρι τον Ινδό ποταμό), διαδίδοντας έτσι τον ελληνικό πολιτισμό, που όχι μόνο εδραιώθηκε από τους διαδόχους του, αλλά παραμένει ενεργός μέχρι σήμερα (Στα χαρτονομίσματα του Αφγανιστάν ακόμη και σήμερα υπάρχει η φράση: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΥΚΡΑΤΙΔΟΥ).

«ΟΧΙ». Δεν υποκύπτει το ελληνικό πνεύμα στην υπέρτερη δύναμη των Ρωμαίων. Έτσι,

«Η Ελλάς ηττηθείσα υπέταξε τον τραχύν κατακτητή» κατά τη φράση του Λατίνου ποιητή Οράτιου.

«ΟΧΙ». Δεν θα παραδώσουμε την Πόλιν.

«Κοινή γαρ γνώμη πάντες αυτοπροαιρέτως αποθανούμεν και ου φεισόμεθα της ζωής ημών», απάντησε ο τελευταίος βυζαντινός αυτοκράτορας Κων/νος Παλαιολόγος στις δελεαστικές προτάσεις του Μωάμεθ στις 29 Μαΐου 1453 στην Πύλη του Ρωμανού της Κωνσταντινούπολης.

«ΟΧΙ», από τον εθνεγέρτη Ρήγα Φεραίο κατά τους χρόνους της Τουρκοκρατίας με τους στίχους:

«Καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή

παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή».

«ΟΧΙ», βροντοφώναξαν οι Σουλιώτισσες στον Αλή Πασά, με αποκορύφωμα τον περίφημο χορό του Ζαλόγγου το 1803, οι οποίες έπεφταν στον κρημό τραγουδώντας:

«Στη στεριά δε ζει το ψάρι, ούτε ο ανθός στην αμμουδιά,

και οι Σουλιώτισσες δεν ζούνε δίχως την ελευθεριά».

«ΟΧΙ», «Ελευθερία ή Θάνατος», ήταν το πελώριο γενικό σύνθημα των αγωνιστών του 1821.

«ΟΧΙ», στην Αλαμάνα ο Αθανάσιος Διάκος, στη Γραβιά ο Οδυσσέας Ανδρούτσος, στο Μανιάκι ο Παπαφλέσσας, στα Δερβενάκια ο Κολοκοτρώνης, στα Ψαρά ο Κανάρης και τόσοι άλλοι που η μνημόνευσή τους απαιτεί πολύ χρόνο. «ΟΧΙ», φώναζε ο καθένας με το δικό του τρόπο στον κατακτητή, στο σκληρό Τούρκο δυνάστη.

«ΟΧΙ», «Πεθαίνουμε, αλλά δεν προσκυνούμε. Τα κλειδιά του Μεσολογγίου είναι κρεμασμένα στις μπούκες των κανονιών μας. Ελάτε να τα πάρετε», απάντησαν οι «Ελεύθεροι Πολιορκημένοι» στις προτάσεις των Τούρκων, για να παραδοθούν.

«ΟΧΙ», τριάντα εφτά φορές, είπαν οι Κρητικοί στους Ενετούς και Τούρκους κατά την περίοδο των Κρητικών Επανάστασεων με αποκορύφωμα το ολοκαύτωμα στην Ιερά Μονή Αρκαδίου στο Ρέθυμνο στις 9 Νοεμβρίου 1866.

«ΟΧΙ», «Άλτ! Εδώ Ελλάδα», είπε ο πρωταγωνιστής και ήρωας του Μακεδονικού Αγώνα Παύλος Μελάς το 1904.

«ΟΧΙ», στους Βαλκανικούς Πολέμους 1912-13 στο Σαραντάπορο, στα Γιαννιτσά, στα Ιωάννινα, στο Κιλκίς, στο Λαχανά.

«ΟΧΙ», Των Ελλήνων στην τριπλή Κατοχή (Γερμανών-Ιταλών-Βουλγάρων) μέσα από την ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΛΛΑΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ -"Αλί του που θα μ' απειλήσει με τη σκλαβιά και τη ντροπή, το θάνατο έχω καταργήσει, φόβος δεν ξέρω τι θα πει."

«ΟΧΙ», είπε ο Κύπριος ήρωας Γρηγόρης Αυξεντίου από την «τρύπα» στη Μονή Μαχαιρά στις 3 Μαρτίου 1957 στους Άγγλους με τη δική του υπερήφανη φράση και την ηρωική του θυσία: «... Δεν παραδίδομαι. Εγώ πρέπει να πεθάνω», στέλνοντας έτσι με τον τηλεβόα της ιστορίας στο Λεωνίδα τη Σπαρτιατική επιταγή «Άμμες δε γ' εσμέν πολλώ κάρρονες», και καίγεται από τους Άγγλους.

«ΟΧΙ», στη δουλεία, βροντοφώναξε ο νεαρός Κύπριος μαθητής Ευαγόρας Παλληκαρίδης, 18 ετών, εγκατέλειψε το σχολείο του, και άφησε γράμμα προς τους συμμαθητές του, που κατέληγε στους βαθυστόχαστους στίχους:

«... Θα πάρω μίαν ανηφοριά, θα πάρω μονοπάτια
να βρω τα σκαλοπάτια που παν στη Λευτεριά»

και στις 13 Μαρτίου 1957 τον συνέλαβαν οι Άγγλοι και τον απαχόνισαν.

Τέλος, το μεγάλο «ΟΧΙ» του κυπριακού λαού στο πρόσφατο Σχέδιο Ανάν για την τύχη της Κύπρου.

Με τα «ΟΧΙ» αυτά και άλλα πολλά, επιβεβαιώνεται ότι η Ελλάδα ξεπερνώντας τη φθοροποιό δύναμη του χρόνου, δε σβήνει, δεν τρομάζει, δε λυγίζει, δεν υποκύπτει, δεν υπολογίζει την αριθμητική υπεροχή, δε δέχεται τη βαρβαρότητα, τη δουλεία, αλλά παραμένει ακλόνητη και αταλάντευτη στον προμαχώνα της ελευθερίας και της δημοκρατίας, της ανεξαρτησίας, ακοίμητος φύλακας των ιδανικών της φυλής μας.

Ιωάννης Δ. Κακουδάκης

Αντιστράτηγος ε.α

Επίτιμος Α΄ Υπαρχηγός ΓΕΣ,

πρώην Διευθυντής της Διεύθυνσης Ιστορίας Στρατού του ΓΕΣ

και Πρόεδρος της Ελληνικής Επιτροπής Στρατιωτικής Ιστορίας του ΓΕΕΘΑ

Πηγή: <http://infognomonpolitics.blogspot.com/>